

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 12.

V Ljubljani, 1. decembra 1899.

Leto XXIX.

Angelj.

cvetju rudečem
In sladko duhtečem
Dete sediš;
Angelj nedolžen
Meni se zdiš.

Nežni ročici,
Nedolžnost na lici,
Radost v očeh,
Ves je obrazek
Srečen nasmeh.

Oj, kako krasno
In biserno jasno
Očesce gori,
Zvezde na nebu
Žarnejše ni.

Ko te veselo,
Kot lilija belo,
Vidim tako,
Mislim, odprlo
Se je nebo,

In da krilatec,
Nebeški, oj, zlatec
Vzplaval na svet,
Kar se dogaja
Vsakih sto let.

Zemlje sin nisi,
Ne, angeljček ti si,
Raja simbol,
Umri — na svetu
Vlada le bol!

Tatjan.

